

Nimaa Yushij
نیما یوشیج
(1897 - 1959)

Taa sobh-damaan

Taa sobh-damaan, dar in shab e garm
Afruxte-am cereaaq, ziraak
Mi-xaaham bar-kesh-am bejaa-tar
Divaar i dar saraa ye kur aan.

Bar saaxte am nahaade kuri
Angosht ke eyb haa st baa aan,
Daarad be etaab kur e digar
Porsesh ke: Ceraa st in, cereaa aan?

V-in-gune be xesht mi-naham xesht
Dar xaane ye kur-didgaan i
Taa az taf e aaftaab e fardaa
Benshaan-am eshaan be saaybaan i.

Afruxte-am cereaaq az in ru
Taa sobh-damaan, dar in shab e garm,
Mi-xaaham bar-kesh-am bejaa-tar
Divaar i dar saraa ye kuraan.

تا صبحدمان

تا صبحدمان، در این شب گرم
افروخته‌ام چراغ. زیراک
می‌خواهم بر کشم بجای
دیواری در سرای کوران.

بر ساخته‌ام نهاده کوری
انگشت که عیب‌هاست با آن،
دارد به عتاب کور دیگر
پرسش که: چراست این، چرا آن؟

وینگونه به خشت می‌نهم خشت
در خانه‌ی کوردیدگانی
تا از تف آفتاب فردا
بنشانمشان به سایبانی.

افروخته‌ام چراغ از این رو
تا صبحدمان، در این شب گرم،
می‌خواهم بر کشم بجای
دیواری در سرای کوران.